

Áhítat – 2021. 04. 04.

Mária pedig a sírbolton kívül állt és sírt. Amint ott sírt, behajolt a sírboltba, és látta, hogy két angyal ül ott fehérben, ahol előbb Jézus teste feküdt; az egyik fejtől, a másik lábtól. Azok így szóltak hozzá: „Asszony, miért sírsz?” Ő ezt felelte nekik: „Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették.” Amikor ezt mondta, hátrafordult, és látta, hogy Jézus ott áll, de nem ismerte fel, hogy Jézus az. Jézus így szólt hozzá: „Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hova tetted, és én elhozom.” Jézus nevéen szólította: „Mária!” Az megfordult, és így szólt hozzá: „Rabbuni!” – ami azt jelenti: Mester... Elment a magdalai Mária, és hírül adta a tanítványoknak: „Láttam az Urat!” (János 20:1-18)

Mária nem ismeri fel Jézust, pedig Ő áll előtte. Mint a samáriai asszony a Jákób kútjánál: „tudom, hogy Messiás jön” – mondja az előtte álló Messiás szemébe, akit nem ismer fel. Mindig elcsodálkozom a Mária „vakságán” álmélkodó beszédeken. Hányszor ezt tesszük: előttünk áll a feltámadott Krisztus, és mi nem ismerjük fel Őt. Mindegy, minek tartjuk, kertésznek, vagy valami másnak: ott állunk egy kétezzer év óta nyitott sír mellett, és nem ismerjük fel az Urat.

„Mária!” Az megfordult, és így szólt hozzá: „Rabbuni!” – ami azt jelenti: Mester!

„Ez a páratlanul finom, és megrendítően drámai jelenet többet mond, mint egy könyvtár értekezés. Azt üzeni: Jézus megszólítja az övéit. Akik pedig az övéi, megismerik az Ő hangját. A jó pásztorról mondott példázat igéi kezdenek tündökölni előttünk. A juhok hallgatnak az ő szavára és a maga juhait nevéükön szólítja, és kivezeti őket. Mennyi ígéret rejtezik ebben a névenszólításban, mennyire titokzatos és személyes kapcsolat kifejezése ez! Megértjük Mária boldog ráfelelését: „Rabbuni!” Ez Istenre vonatkoztatott különösen megtisztelő megszólítás. Azzal, hogy Mária térdre hull és átszorítja Jézus lábát, így nevezve Őt: boldog és imádó vallomása azon a csúcson van, ahol a Tamásé később: „Én Uram, és én Istenem!” (Ravasz László: Az Újszövetség magyarázata, 336.o.) Húsvét ennek a boldog találkozásnak a lehetőségét hozta.

Legyen imánk és bizonyágtételünk:

*Felvirradt áldott, szép napunk,
Ma teljes szívvel vigadunk,
Ma győz a Krisztus és ha int,
Rab lesz sok ellensége mind.
Halléluja!*

*Az ősi kígyót, bűnt, halált,
Kínt, poklot, szenvedés jaját
Legyőzte Jézus, Mesterünk,
Ki most feltámadott nekünk.
Halléluja!*

*Az élet győz, a mord halál
A prédát visszaadta már,
Nagy úrságának vége lett,
Krisztus hozott új életet.
Halléluja!*

*A nap s a föld s minden, mi él,
Ma bűt örömmel felcserél,
Mert a világnak zsarnoka
Nem kelhet többé fel soha.
Halléluja!*

*Mi is éljünk vigadva hát,
Daloljunk szép halléluját,
Hadd zengje Krisztust énekünk,
Ki sírból feltámadt nekünk!
Halléluja!*